

תשובה: התרפים היו מALLELI אדם ממאמר לבן ליעקב עליהם למה גנבת את אלהי, והיו על צורת אדם, שכן מיל שמה אותם במתה עם כביר עזים בראשותיו, ר"ל כר של עור עזים בדרך שנונות תחת ראש החולמים לביל ייחם להם להאמין בהם שהיא דוד חוליה שם³, וידמו בהם עובדייהם שעל צורתם הנعشית בחומר ידוע ובעתים ידועי יהול ורוחניות מהכוכבים והמולות עד ירגישו ביפוייהם שניים קול דמה דקה בעתיותם אם טוב אם רע, בפייהם אחד יקבלו הרוחניות מהטוביים שביהם ושלרו יענו, ובשני יקבלו משכנגדם ורע יגידו. וכן תי' ואין אפור ותרפים⁴ ולית אפות ומחוי כתרגומו של מגיד⁵, ולזה בדרך האומרים במלת אחשתרני ובעל השרשי מقلלים שהם מין גמלים בעלי ב' חוטרות והAMILה מורכבת מאח"ש תריין כי אח"ש בלא פRTL מורה על גובה ורומיות כאחשורוש ואחשדרפנסים, כן תהיה מלת TERPFIM מורכבת מתרי המילה לפי עיקר הנחתה, אחר כן הוועתקה לכל תמונה גולם על צורת אדם בין קטנים בין גודלים, ועוד היום קורדים בלשון לעז אטאליאנו לצורות קטנות שהילדים משחקים לפוי⁶ כל' פה. ומאשר היו מצוים הגולמי' ההם בלתי שלמי הצורה בתמי השרים וגולי' המעלה למוד מהם ולהקן עליהם الملובשים של אותם החשובים שאין דרך כבוד לשימושם כן בעצמם, ספר הכתוב שלקחה מיל בתחום ההיא כי היו נוכנים אתה בבית ואין שם בית מיחוש לאיסור כלל, כך נ"ל.

הצעיר משה בכמ"ר אברהם פרובינציאל ז"ל
כ"ז שבט של לפק פה מנוטבה.

מקומות מקום לדון מי גדול מחייב עד שזה יאמר אני גדול ממנו ולא ירצה ליטול רשות מחייב או לילך עצמו, וכן יאמר الآخر, ובין כך בעל הנדר יפסיד בעניין פנהס ויפתח בין דא לדא אבדת נפש²².

ועל הוו, מה שהקשית מרבית כהנא ורב איסיך היו נמנים עם רב בדיני נפשות כיוון שהיתה סברתם יוצאה מגרתם מהם לא קשי ולא מיידי, שכבר אפשר לסביר על קבלה נגד דברי המקובל בדמות מילתא למילתא כאהרן נגד משה והוא קיבל מהם מילתא אם שמעת בקדשי שעיה אין לך להקל בקדשי ויא"ל אם השמעת בקדשי שעיה אין לך להקל בקדשי דורות²³, ואם הינו אומר אם קיבל מאחר כמו שכבתה, א"כ לעולם לא היו נמנים עם בעל קבלתם. גם פקסוףך הוו סר צלו מעליינו חלף הלך לו ווקושיא אין כאן ממ"ש א"כ מה כח הרב יפה וכוכו, כי הלא מroach בסדר דברתי וברור מלתי שאין כח בהתחלה לחיבב המתחיל בכבוד רבו המלמדו בהתחלה, וגם אינו תלמיד חבר בכך אלא במלוד ממן חלק גדול מכך ע"פ שאינו רובה, ולפ"ז מי שעלה גם עליה מלאיו מתוך הספרים פשוט הוא שאינו בכלל זה בחכמתו שקנה לעצמו. ויען לדעתך מי שלא יתרח מעצמו בספרים לא יגיע למדרגה, אין מקום לפקסוףך היח' בתלמידים שלא הוטיפו על למודם מרכיב שנעים וראש לג', ד밀תא שלא שכחיה היא אישי.

וסופ' דבריך מותרים ממה שקדם בטוב העין ואין צורך להאריך לדעתך, لكن אספיק בזה עם רב שלו.

מאתי אהוב נצח

הצעיר משה בכמ"ר אברהם פרובינציאל ז"ל

יום ו' י"ד אדר א' שכ"ח.

סימן ט

אם ראוי לעשות מעשה נגד חז"ל בשביל צוואה ר"י החסיד

שאלה: יורנו המורה אם ראוי לעשות מעשה נגד חז"ל בשביל צוואה ר' יהודה החסיד, כי יש ויש בהן דברים נגד דבריהם ז"ל, כי משה אמרת ותורתו אמרת ולתשובתו נצפה.

נאוי הצעיר המשרתו מרדי מאטי

3 עיין במפרשים עה"כ שם שפירשו קצר באופן אחר.

4 הושע ג, ד, וראה גם פרש"י שם.

5 פ"י כתרגומו של תיבת מגיד שת"א בראשית מא, כד מהוי.

6 PUPI.

להלכות עכו"ם

סימן ח

על שם TERPFIM וענינים, ואיך היו בבית דוד המלך ע"ה שאלת: לימדנו רבינו מה הוא שם TERPFIM וענינים, כי אם עכו"ם הם כאשר האמינו קשה علينا מאייך היו ונמצאו בבית דהע"ה¹, כי בשלמא רחל גנבתם ולש"ש נתכוונה להפריש אביה מעכו"ם ומה נזכר ומה נצדק בדוד המלך².

22 ראה מ"ר פר' חי שדה ס, ג.

23 ראה פרש"י עה"ת ויקרא י, יט.

1 ראה שמואל א יט, יג.

2 ראה א"ע ורמב"ן עה"ת בראשית לא, יט ורד"ק שמואל-א יט, יג מש"כ בזה.

הנוסח הוא כן והם רוצים לומר כפי הנמצא בכל הסידורים, שאם ה' טעונה כי נמצא בס' א' ולא בכל הסידורים ובכל המחזוריים, וחושוני להם מחתאת כי שגנתם עד עתה עולה זדון לעתיד.

והנה לימים עברו באلينו בוצינא דנהורא כמויה"ד מרדי' דאטו יז'י"א ואמר לי אני עבדך כי זה ימים בהיות מעלהתו במ"ז טוב"ה אמר בשמי שאין ראוי לומר רצון קונויהם כי הנכון רצון קונם, ונשאו וננתנו בדבר כל אשלי רבבי העומדים שם לפני מעכ"ת אשרים ואשר חלקם השומעים את חכמתך, ומעכ"ת הסכים לדעתך וענו כלם ואמרו יישר, וסדר מעכ"ת למدافיס להדפס רצון קונם בסידורים ובמחזוריים, וכמהה"ר מרדי' יז'ו הנ"ל צוה עליל העלות דעתך על ספר, ודורך מצותיו רצתי וכתבתך לمعالתו ע"ז הדורש לפי הנראה לע"ד, הגם כי אין אני כ"א המכול וס' המהיל מספרי המדקדקים ומהותם הוציאתי מילין ולפי מה ששמעתי, בחיריו רצתה נפשו לשלווח הכתב למעכ"ת, ואולי ושם מעלהך ידיפנסנו עם דעתך הנכונה מקורתה מורה לבונה עט כל אבקת רוכלי גברי רבבי ישمرם צור קונם כדי להרים מכשול מדורך עמנו. אז אמרתי הנה באתי למען עמידני מעכ"ת על דעתו הרמה ולזאת הסבה הנני שולח ההעתק הנ"ל למעכ"ת ולכל אשר יחפוץ יטנו. ואם באولي העוזתי מצח אשר לא כדת ליכנס לפניהם לפני רום הדרת מעכ"ת, אמרתי עת לעשות לה הפרו תורת חק ומשפט המוסר, והאיש משה ענו מאד וענותך תרבני על כל פשעים חכסה אהבה כמנהג ב"ד צדק, ואל אלקיים אשים דברתי יאריך ימים בטוב ימי על ימי מלך יוסיף ולפניהם מלכי הארץ ואקוד ואשאלא מתוך תהליthy ברכה ושלום.

העתק דעת השואל: בלבבי צפנתי אמרת אドוני והנני כותב למעכ"ת דעתך הקצרה במלת קונויהם, אשר לפוי קווצר שכלי רבים מבני עמנו טועים באמורם בתפילהותיהם רצון קונויהם ולא רצון קונם. ובאמת אין רצון קונם אמרם רצון קונויהם. ואומר כי מלת קונויהם שרשא קונה, על משקל עושיהם רואיהם ודומיהם ובאים והם מ... למד הא' והבינוי יאמר ליחיד קונה ועם כינוי לרבים הנקנים יאמר קונם כמו עושם רואם, וכן בירמיה ס"י י"ד וכי יעלו עולה ומנהה אני רואם, ואני אומר רואה הגם כי ה"א היא מהשורש. וכן תמצא בס' המכול בבניין גלה כי כינוי לרבים הנפעלים יאמר גלם,

צمح צדק אה"ע סי' קמ"ג ועוד שג"כ האריכו בזה אם יש לייחס צואותו אלו לר"י החסיד ולסמור עליהם. 5 ס"פ סב.

1 עיין שוו"ת לחם רב סי' א ופר"ח סי' חכ"ז ס"ק א שג"כ עמדו על שאלה זו, וראה באר היטב סי' נ"ט ס"ק א שכח שכך גירושת רוב הפוסקים.

תשובה: השכחה גברה עלי, لكن איחרתי עד כה שהעירני החכם נכדי יצ'ו מפירארא¹ כאשר אשר עיר משנתון להשב על צואות ר' יהודה החסיד כי יש בהן דברים נגד דברייהם ז"ל.

אנוכי לשם אלק"י אמת ותוורתו שכחך ושבע"פ אמרת לא ידעתني אכנה, כי הצוואות ההן לא אמרן יהושע מפורמי ואין להאמין בהם, כי"ש לעשות מעשה על פיהם נגד קבלתך ז"ל, והעוכרים על דברי חכמים בשבלין קורא אני עליהם העוזבים אורחות יושר וגוו² ואותי עזבו מ庫ר מים חיים וגוו³. גם לא מן השם שכולם יצאו מפי החסיד אלא מפני אחרים ויחסום אליו או נמצאו בעזבונותו והאמינו לו ולא מנוי⁴, עד שכח הרמב"ם בראושן מהמוראה⁵ על שמות זרים שבקמייעים, וזה לנבען וחכם כמוני.

מאתי אוהב נצח

העיר משה בכם ר' אברהם פרובינציאל ז"ל

ליל ג' י"א מרחשון של"ב לפ"ק פה מנטובה.

להלכות קריית שמע

סימן י

על מלת קונויהם שביווצר שהוא ראוי לאומרו אנו הנקנים בלשון יחיד קונם

שאלת: חכם עדריך מהוזה, אשר מחזה שדי' יחזו, ה"ה הארץ אשר אורח החכמה בלבנון, מרנא ורבנן הגאון כמויה"ד משה פרובינציאל יז'י"א, ומשה עלה אל האלקים במעלה לromeם, אתה חות' תבנית מלא חכמה בחכמתך ובתבונתך עשית לך אדרוי רם כח לעשות חיל בעדן גן אלקיים יושב שיקט ובוטח, כן ה"י תמיד הענן כבוד ה' יכסך וייהל נר"ו על ראשך בכל אות נפשך ובנפש העם המתואים תאהה חערב לנפש דורשי רשותות רוח שלומות אור מעכ"ת אודר כי יהל ורב שלוי עד בלי ירח.

בחיות כי לימי חלפו למו דברתי באזני רבים כי לע"ד וגם לפוי הדקדוק הוא שבוש גדול וכמעט עון פלילי לומר בתפילהות רצון קונויהם, עין המלא מורה רבוי לפועל ולפעול¹, ולפי הנראה לא שמעו ולא שמו על לב, אבל קמו ושחקו עלי צעריהם באמרם כי

1. נראתה הכוונה לבן אחיו ר' אברהם בן דוד, וראה לקמן סי' מה בהערה. 2.

2. משליב, יג. 3. ירמי ב, יג.

4. ראה שוו"ת מהר"ס מינץ סי' ע"ט, שב יעקבahu"ז סי' כ"ב, נודע ביהודה מה"ת אה"ע סי' ע"ט,חת"ס יו"ד סי' קל"ח, שוו"ת